

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicvs cum Melliflvo,)**

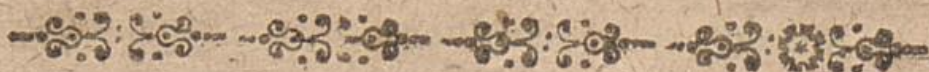
Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Responsio. Primus homo secundùm Augustinum, si non peccasset, non
fuisset moriturus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

hoc dici nequit; ergo non comederunt neque biberunt. probatur minor, quia fames & sitis habent adjunctam molestiam & miseriam, ut experientia constat. Respondeo distinguendo majorem: fuit in illis fames & sitis, id est, appetitus comedendi & bibendi ad restaurandum, quod perditum erat per pugnam qualitarum, & inordinatus, qualis in nobis est, nego: id est, appetitus naturalis comedendi & bibendi ad præveniendum iudicio rectæ rationis, ne aliquid perderetur, concedo majorem, & distincta similiter minori nego consequentiam. Fames enim & sitis posteriori modo acceptæ non habent adjunctam molestiam, neque sunt pœna peccati.

DVBIVM QVARTVM.

An primus homo fuisset mortuus, si non peccasset?

ARbitrati fuerunt olim quidam, ut refert S. Augustinus l. 6. de Gen. ad lit: cap. 22. primum hominem mortem corporis peccato non meruisse, sed propter corpus animale illum exiturum fuisse de hoc corpore ad requiem, quam nunc habent sancti; & idem docuerunt Pelagiani.

Respondeo & dico: primus homo secundum Augustinum, si non peccasset, non fuisset moriturus. probatur

batur ex l. 13. de civit. cap. 3. quapropter fatendum est, primos quidem homines ita fuisse institutos, ut si non peccassent, nullum mortis experirentur genus, sed eosdem primos peccatores ita fuisse morte mulctatos, ut etiam quidam quid eorum si pe esset exortum, eadem pœna teneretur obnoxium, non enim aliud ex eis, quam quod ipsi fuerant, nascerentur. &c. .15. unde constat inter Christianos veraciter catholicam tenentes fidem, etiam ipsam nobis corporis mortem non lege natura, qua nullam mortem hominib. Deus fecit, sed merito inflictam esse peccati: quoniam peccatum vindicans Deus dixit homini, in quo tunc omnes eramus; terra es, & in terram ibis. consonat S. Bernardus serm. ad milit. Temp. cap. 11. ubi ait. peccatum processit, ut sequeretur mors: quod sane si cavisset homo, mortem non gustasset in aeternum.

Obijcies primò: Adam ante peccatum fuit mortalis: ergo et si non peccasset fuisset moriturus. Antecedens est Augustini l. 1. de pece: merit. cap. 3. Respondeo negando consequentiam. Dixit enim Augustinus illum esse mortalem, quia poterat mori: poterat namque peccare, & per peccatum incurrere pœnam mortis, ex hoc autem, quod potuerit mori, non sequitur fuisset moriturus. aliud enim est posse mori, aliud, debere mori: sicut aliud est posse non mori, & aliud non posse mori. primus homo ante peccatum poterat mori, & non mori: post peccatum autem debebat mori, quo spectat illud Augustini l. 6. de Gen. ad lit. cap. 25. illud ante peccatum & mortale secundum aliam, & immortale secundum aliam causam dici poterat, id est mortale, quia poterat mori, immortale quia poterat non mori.

A s

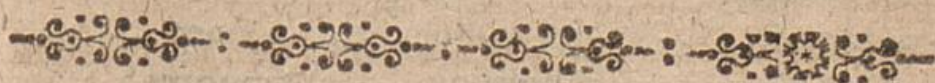
Obijcies

Obijciat secundo: corpus primi hominis compositum fuit ex iisdem elementis, ex quibus composita sunt corpora nostra: ergo tandem fuisset homo mortuus. Respondeo negando consequentiam. licet enim considerata præcise corporis natura, & compositione nihil fuerit in illo, per quod constitueretur immortalis, beneficio tamen conditoris sui non fuisset moriturum, si homo non peccasset, juxta illud Augustini cap. 25. proximè cit. quod ei præstatur de ligno vitæ, non de constitutione natura: quo ligno separatus est cum peccasset, ut posset mori: qui nisi peccasset, posset non mori. mortalis erat conditione corporis animalis, immortalis autem beneficio conditoris.

An autem fuerit in ligno vitæ quædam, vis supernaturalis, vel illud instar medicinæ virtute tantum naturali prohibuerit corruptionem, controversatur. Augustinus videtur tribuisse aliquam vim supernaturalē. videtur enim hoc colligi & l. 8. de Gen. ad lit. c. 5. ubi ait: illud quoque addo, quanquam corporalem cibum, & talem tamen illam arborem præstitisse, quo corpus hominis sanitate stabili firmaretur, non sicut ex alio cibo, sed nonnulla inspiratione salubritatis occulta: quod confirmat exemplo panis, cujus una collyride Deus ab indigentia famis dierum quadraginta spatium vindicavit. & exemplo olei & farinæ non deficientis dicens: an forte credere dubitamus, per alicujus arboris cibum cuiusdam altioris significationis gratiam homini Deum præstitisse, ne corpus ejus vel infirmitate, vel ætate in deterius mutaretur, in occasum etiam laberetur, qui ipsi cibo humano præstitit tam admirabilem statum, ut in fictilibus vasculis farina

vina & oleo deficientes reficerent, nec deficerent & l. 13. de civit. cap. 40. ait status immortalitatis primis hominibus deligno vitæ dei gratia prestabatur.

Objicies tertio, si homo noluisse uti ligno vitæ, fuisset mortuus in statu innocentie: Respondeo, hoc ipso peccasset, quia noluisse adhibere media à Deo concessa ad vitæ conservationem, ut testatur S. Thomas I. p. q. 97. a. 3. ad. 3.

DUBIUM QUINTUM.

An creatus fuerit primus homo cum usu liberi arbitrij?

Respondeo & Dico: primus homo fuit creatus cum usu liberi arbitrij. est doctrina Augustini in plurimis locis, probatur ex l. de nat. & grat. c. 43. *quis eum nescit sanum, & in culpabilem factum, & libero arbitrio, atque ad justè vivendum potestate libera constitutum? & l. 3. de lib. art. c. 18. cum de libera voluntate rectè faciendi loquimur, de illa scilicet, in qua homo factus est, loquimur, & l. de corrept. & grat. cap. 10. hominem fecit cum libero arbitrio & l. 14. de Civit. cap. II. fecit Deus, sicut scriptum est, hominem rectum, ac per hoc voluntatis bona, non enim rectus esset, bonam non habens voluntatem. Bona igitur voluntas opus Dei est, cum ea quippe ab illo factus est homo. ubi per bonam voluntatem non intel-*